

Fagoperatør i akvakultur



– Jeg er egentlig utdannet i reiseliv og har fagbrev i reiseservicefaget. Det var en utdanning jeg tok da jeg bodde i Oslo. Men så tok jeg over gården hjemme på Hitra, og boplikten førte meg tilbake dit. Jeg driver bare med gressproduksjon. På Hitra ble det vanskelig med det fagvalget jeg gjorde i Oslo, om jeg ikke startet med noe innen reiseliv sjøl. Da tenkte jeg på akvakultur. Jeg har jobbet litt innenfor dette området før, om somrene, i fiske-slakteri og videreforedling. De søkte etter røktere. På intervju i den forbindelse var de veldig ivrige på videreutdanning innenfor området. Bedriftene var villige til å satse på dette, forteller Therese.

5.mai 2008

– 5.mai 2008 begynte jeg i lære hos Vorpbukta Oppdrettsanlegg i Hemnsjel uten å ha skolefagene til dette. De skal jeg ta på kveldskurs fra i høst og være klar for fagbrev til våren. Læretiden er jeg ferdig

med nå i november. Opplegget er avtalt mellom Frøya vgs og eierselskapet her, Lerøy Midnor, og er et opplegg for flere ansatte som har praksisen til et fagbrev, men ikke teorien. Bedriften ønsker flest mulig fagarbeidere.

Måtte lære alt

– Jeg har lært veldig mye i læretiden. Jeg var fremmed for alt dette fra før, så jeg har måttet lære alt, fra båtførerkurs til alt ved oppdrettsanlegget. Driftslederen her er en pådriver til dette og til å involvere oss i driften hele tiden. En gang i uka har vi møte med gjennomgang av driften sist uke og planlegger neste uke. Med engasjerte folk er det lett for én å overta for de andre når de er borte, sier Therese.

Båtførerkurs det første

– Det første jeg måtte lære var å kjøre båt. Det fikk jeg beskjed om at det måtte jeg bare lære meg. For vi er ofte bare to på jobb og av-

hengige av slike ferdigheter. Truck måtte jeg lære meg å kjøre, for det brukes både på land og ute på sjøanlegget til mange oppgaver innenfor føringen. Det er fint å lære her, for de er veldig tolerante om en skader noe.

Knyte og spleise tau

– Knyte og spleise tau måtte jeg også lære meg. Å spleise tau sleit jeg lenge med. Nå kan jeg det. Det er enkelt når en kan det. Og så var det alt innenfor føringa. Om føringa og betjening og vedlikehold av føringstøt. Føring foregår med automater, men vi fører litt for hånd når vi får inn smolt, til de blir vant med å stå i nøtene og spise fra automatene.

Data til registrering

– Sjukdom på fisk har jeg lært en del om, men det får vi mer om nå når vi begynner på teorikurset. Data brukes mye til registrering av før, døde fisk, miljøforhold i vannet

Therese Nordahl

(oksygen, temperatur) og til data fra en biomassemåler som står ute i mærene. Lus registrerer vi hver uke. Tar opp fisk fra mærene og teller, forteller Therese.

Vær og vind

– Det er fint å jobbe ute og et godt arbeidsmiljø her på anlegget. Det er mest finvær. Bare nordavinden som tar her. Å komme seg ut døra når det er skikkelig dårlig vær, det er noe av det vanskeligste, men når en først kommer seg ut, så er det greit. Da merker en ikke så mye til det dårlige været. Det faglig vanskeligste er når det er noe feil på det elektriske anlegget og en skal leite etter årsaken. Feil som skyldes vann i kontakter og brudd på ledninger etter dårlig vær er greit å finne, men feilsøking utover dette kan være krevende.

Har tøyd mange grenser

– Jeg har tøyd mange grenser gjennom alt det jeg har lært. En får utfordringer hele tiden. Det er utrolig hva en klarer når en bare prøver. Opplevelsen av dette er det beste med hele læretiden. Jeg fikk en periode der jeg bare skulle klare alt, sier Therese.

Fra smolt til sortering

– Anlegget her i Vorpbukta fører fisken fra smoltstørrelse fram til sortering når fisken er ca ett kilo. Da sendes den til andre anlegg. En stor del av arbeidet er automatisert og datastyrt, men periodevis, for eksempel ved sortering og når det er stor dødelighet, så kan det være tungt arbeid. Og når en setter opp nye anlegg. Men det kommer mer og mer fint utstyr til slike oppgaver.

Jeg vil gjerne jobbe her

– Kveldskurs blir nå det neste, og fagbrev til våren. Etter det vil jeg gjerne jobbe her, for her blir jeg godt tatt vare på og trives godt. Skiftarbeid synes jeg er kjempebra. Da får en mer fritid. Det er en fin og trygg arbeidsplass for de som vil bo langs kysten, og bra betalt sammenlignet med andre jobber ute i distriktene, sier Therese.

praktiske opplysninger:

1. Får alle som går ut fra skolen læreplass?

De siste årene har alle som ønsket læreplass etter Vg2 fått plass. Antall søkere har ikke vært så stort som vi har ønsket, men vi ser nå en betydelig økning av søkere til Vg2 Akvakultur. Næringen har de siste årene satset sterkt på rekruttering. Oppføringskontoret samarbeider med andre kontor i landet, så det kan også være mulig å få læreplass i andre fylker.

2. Hvordan går du fram for å få læreplass?

Alle som ønsker læreplass skal i første omgang søke via www.vigo.no innen 1. Mars. Oppføringskontoret får da en oversikt over alle søkere etter at disse oversiktene er klare. I tillegg ønsker vi at den enkelte søker er aktiv overfor Oppføringskontoret og bedrift. Oppføringskontoret blir som en koordinator mellom søker og bedrift.

3. Må en flytte for å begynne i lære?

Læreplassene innen akvakulturfaget finner du i hele fylket, men den største tettheten finner du i Hitra/Frøya området.

4. Hvordan er jobbutsiktene i faget?

Her er utsiktene for jobb veldig gode. Næringen har i en periode vært i en bølgedal når det gjelder nyrekruttering, men er nå veldig bevisst sin situasjon og rolle og rekrutterer helst personer med fagbrev.

5. Hvordan er mulighetene til videre utdanning i faget?

Videreutdanningstilbudet finnes både på teknisk fagskole-, høyskole- og universitetsnivå.

6. Hvordan blir du som lærling fulgt opp i bedriften?

Oppfølgingen følger de krav som settes etter Oppføringslovens paragrafer og forskrifter ift. planlegging, gjennomføring og vurdering av opplæringen. Kort sagt; vi legger stor vekt på at du trives og har en trygg hverdag, og vil være en del av teamet på arbeidsplassen. Av dette får en ofte meget gode læreforhold.

7. Hvem holder arbeidstøy, verktøy og annet nødvendig utstyr?

Arbeidsgiver.

Opplæringskontoret i Sør-Fosen



Lir Randi Arntzen
leder

Adresse: Postboks 75, 7261 Sistranda

Besøksadresse: Frøya videregående skole

Telefon: 73 19 51 47/ 915 13 756

E-post: post@oksf.no

Web: www.oksf.no

Markedet stiller høyere krav til kompetanse og kvalitet, og det må vi som jobber ved opplæringskontorene følge opp.

Opplæringskontoret i Sør-Fosen er et bransjekontor for fiskeri- og havbruksfag i Sør-Trøndelag. I tillegg har vi godkjenning i en del andre fag som matros, motormann, platefagarbeider, institusjons-

kokk, industriell matproduksjon samt en del fag innen offentlig sektor.

Vårt opplæringskontor er en privat stiftelse som eies av flere bedrifter.

Ta kontakt med opplæringskontoret dersom du ønsker å få vite mer om hvilken studieretning du må velge for å få en utdanning i de ulike fagene.

Fiskehandler – ansiktet utad

Norge eksporterer det meste av fisken som fanges og oppdrettes. Likevel er det et betydelig potensiale i innenlandsmarkedet når det gjelder fisk og fiskeprodukter. Foruten å kvalitetsbedømme og klassifisere fisk og skalldyr, må en fiskehandler kunne filetere, renskjære og utføre håndverksmessig produksjon av sjømatdelikatesser og farseprodukter.

Motormann

Maritim maskinistutdanning åpner et hav av fremtidsmuligheter. Du vil oppnå høyteknologisk kunnskap og praktisk erfaring som er sterkt etterspurt både til sjøs og på land.

Fiskeindustri – et fag i endring?

Er en sammensatt og allsidig industri med moderne teknologi og kunnskap. Store muligheter for etterutdanning innen ulike felt. Ny teknologi krever dyktige medarbeidere, som både kan behandle råstoff og maskiner riktig. Fiskeindustrien har strenge krav til kvalitet på råstoff, produkt og utseende. Det utvikles stadig nye produkter og mulighetene er ubegrenset. Opplæringen i dag som gis i de store lakseforedlingsbedriftene i fylket, er også godkjente ift fagbrev som fagoperatører i næringsmiddelindustrien.

Matros

Karrieremuligheten for maritime ofiserer er store både til havs og på land. Uansett om du velger å jobbe til sjøs eller på land; du kan ha verden som arbeidsplass – og fremdeles bo i Norge.

Akvakultur er stadig på fremmarsj

Havbruk har de senere årene utviklet seg til å bli en betydelig næring i Norge. Laks og ørret dominerer, men oppdrett av andre arter øker stadig. For å drive havbruk, er det viktig å forstå fiskenes livssyklus. Som lærling lærer en alt fra styking av rogn og melke til fisken slaktes og er klar for markedet. Krever kunnskaper på områder som biologi, miljø, bedriftslære, økonomi og ikke minst teknologi. Bruk av avanserte IT-verktøy er stadig økende.

Fiske og fangst

– et høyteknologisk yrke – en utfordring til dagens unge

Fiskeryrket er blant de mest krevende vi kjenner. De dyktigste utøverne finner de beste fiskefeltene til rett tid – nå som før. Moderne fiskefartøyer er i dag høyteknologiske kunnskapsbedrifter. Både praktisk og teoretisk kunnskap blir stadig viktigere.